

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 9596

гр. София, 06.11.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав, в закрито заседание на 06.11.2023 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Милена Славейкова

като разгледа дело номер **4255** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 - 207 АПК.

Образувано е по искова молба на Г. Р. Ц., със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.5, офис 14, чрез адв. И. К. от САК, срещу Комисията за защита на потребителите с искане за присъждане на обезщетение по чл.104, ал.1 ЗДСл. вр. чл.121, ал.1, т.3 ЗДСл за период от 6 месеца.

По делото е постановено Решение № 6519 от 01.11.2023 г., с което искът е уважен изцяло.

Постъпила е молба от 03.11.2023 г., попадена от Г. Р. Ц., чрез адв. И. К. от САК, с искане за допускане на предварително изпълнение на решението.

Административен съд София град, като съобрази характера на производството и направените искания, намира следното:

Съдът намира за неприложима към настоящето исково производство разпоредбата на чл.242, ал.1 и ал.2 от ГПК. В този смисъл е определение № 8163 от 18.06.2018 г. по адм. д. № 4086/2017 г., VI отд. на ВАС, според което разпоредбата на чл. 242 ГПК е неприложима, тъй като се отнася до трудови спорове, водени по чл. 225 КТ, докато спорът е бил по чл.122, ал.3 от ЗДСл.

Съдът приема, че към процесния спор по чл. 124, ал. 1 ЗДСл, вр. чл.104, ал.1 от ЗДСл, също е неотнормата на чл.242, ал.1 и ал.2 от ГПК. Правното основание на присъденото в настоящето производство обезщетение е по специалния закон – ЗДСл, а именно право на обезщетение на държавен служител поради оставането му без работа в 6-месечен срок след незаконосъобразно прекратяване на правоотношението. Разпоредбата на чл. 242, ал. 1, предложение трето АПК визира "обезщетение за работа", каквото претендираното обезщетение не представлява. Несъмнено обезщетението по чл. 104, ал. 1 ЗДСл. не е "издръжка" или "възнаграждение", каквито са другите две хипотези на чл. 242, ал. 1 ГПК. Не се твърдят значителни или трудно поправими вреди за ищцата.

В практиката на Върховния касационен съд се приема, че понятието обезщетение за работа не е дефинирано в процесуалния закон, поради което обемът му следва да бъде очертан в специалния закон, уреждащ видовете обезщетения, дължими по трудово правоотношение. Специалният закон - Законът за държавния служител, не предвижда предварително изпълнение на подобен съдебен акт.

Наред с изложеното съдът съобразява, че съгласно чл. 268, т. 2 АПК изпълнителни основания са влезлите в сила решения, определения и разпоредения на административните съдилища, докато постановеното по делото Решение № 6519 от 01.11.2023 г. не е влязло в сила, следователно не представлява изпълнителен титул.

По изложените съображения съдът приема, че не са налице законови предпоставки за допускане на исканото предварително изпълнение на Решение № 6519 от 01.11.2023 г. Водим от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искане от 03.11.2023 г., попадена от Г. Р. Ц., чрез адв. И. К. от САК, за допускане на предварително изпълнение на постановеното по делото Решение № 6519 от 01.11.2023 г.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщението до ищцата за постановяването му пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: